

İlk Görev Yerim

– SELMA38 · 25 Şubat 2016

İLK GÖREV YERİM

İlme yakıştıramam leke almış beyazı
Bu kutsal vazifenin aşkıyla yatamadım
Hissettim ta eylülde kalbe düşen ayazı
Ben ilk görev yerimi hala unutamadım

Düştüm çetin yollara efkardan gözü yaşlı

Binmiştim otobüse geçitler kara taşlı
Üç valiz hazırlayan nasıl olmaz telaşlı
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Gecenin on ikisi, yola revan olmuşum
Gözümü hiç kırpmadan dura dura solmuşum
Sabahın altısında rüyalara dalmıştım
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

İnmem gereken yerde sıza kaldım inmeden
İç çektim anam diye hiç içime sinmeden
Keşke çocuk kalsaydım yaşıma yaş binmeden
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Çarşamba'dan Terme'ye otobüs yol alınca
Vitesi dörde takmış ben uykuya dalınca
Nedir bu çile dedim, yolda mahsur kalınca
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

İlk atandığım yerin yolunu bulamadım
Navigasyon da yoktu adresi alamadım
Çileli hazin yolda huzurlu olamadım
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Terme'den Çarşamba'ya sular gibi çağladım
Araçtaki müziği dinledikçe ağladım

Gurbet türküleriyle yüreğimi dağladım
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Nihayet vardım köye hava kara bulutlu

Sis inmiş vadilere yağmur gelir umutlu
Lojmanı mesken tutan imamımız pek mutlu
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Ateşi yakamadan gökten şimşekler çaktı
Duman sardı etrafı gözlerimden yaş aktı
Sınıfın sobasını öğrencilerim yaktı
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Yaralı duvarları beton harçla sıvadım
Okulun cephesini Yılmaz ile boyadım
Yerel gazetelerde çıktı adım soyadım
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Kani, Metin, Hayati, Adem, Vural, Hasan'ı
Sevim, İlyas, Hatice, Şehri, Çınar, Okan'ı
Zekeriya, Ezine, Yusuf, Selma, Şükran'ı
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Yemyeşil çam kokulu ormanda aklım kaldı
O güzel kardelenler, içime huzur saldı
Canım öğrencilerim kalbimde hep yer aldı
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

Canik dağ köylerinde gurbet kahrını çektim
Karayonca köyüne, sevgi tohumu ekdim
Ay yıldızlı bayrağı, İncegeriş'e diktim
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım

SELMA TÜRKYILMAZ

Dost kalemden gelen kıymetli dizeler:

Okulun ihtiyacı saymakla bitmiyordu

Buradaki insanlar şehire gitmiyordu
Devlet uzak köyüne desteęi katmıyordu
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım. (Polat Tek)

Sağlık ocağı yoktu kasaba da uzaktı
Hasta olan çocuęa analar kendi baktı
İlaç bulmak zor idi eczane bile yoktu
Ben ilk görev yerimi hâlâ unutamadım. (Polat Tek)